طراحي سامانة حركتساز مدل پيشيين فازي زمان واقعي

ابولفتح نیکرنجبر استادیار، دانشکدهٔ مکاترونیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، البرز، a.nikranjbar@kiau.ac.ir

> تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۶/۱۳ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۲/۰۵

چکیدہ

تلاشها در ایجاد حس حرکت واقعیتر بهسمت طراحی سامانههای حرکتساز با مدلهای سینماتیک معکوس غیر خطی سامانه های حرکتی گرایش یافته است. این رویکر د به علت ضرورت كاربرد حل زمان واقعى سبب پيچيدگى محاسباتى مىشود. اجابت خواستەھاى مسئله، نیازمند بهره گیری از روشهای محاسباتی کارآمد با سرعت و دقت بالا، بدون بروز وقفه در عملکرد سامانهٔ حرکتی در کاربردهای زمان واقعی است. سیستمهای فازی بهعنوان بخش مهمی از سیستمهای محاسباتی نرم، قابلیت مدلسازی فرایندهای غیرخطی با ویژگیهای سرعت محاسباتی بالا با دقت لازم و سادگی در پیادهسازی می باشند. در این مقاله از سیستم فازی تاکاگی - سوگنو - کانگ با قابلیت تقریب مدل غیرخطی آنی با ترکیب فازی مجموعهٔ مدلهای خطی برای تقریب سینماتیک معکوس سامانه حرکتی استفاده شده است. همچنین سکوی ۶ درجه آزادی استوارت بهعنوان رایجترین سامانهٔ حرکتی در شبیهسازهای پرواز در نظر گرفته شده و سامانهٔ حرکتساز افزوده حس حرکتی انسان همراه با سینماتیک معکوس فازی سامانهٔ حرکتی برپا شده است. مدل حرکتساز حاصل با رویکرد کنترل مدل پیش بین زمان واقعى با هدف رديابى حس حركتى خلبان وسيلة واقعى، حل و نتايج حاصل با مدل حركتساز غيرخطى سينماتيك معكوس سامانة حركتي مقايسه شده است. نتايج شبيهسازي نشاندهندهٔ کیفیت مطلوب روش پیشنهادی از نظر حرکت محدودتر و هموارتر عملگرها بوده و به عنوان جایگزینی مطمئن در کاربر دهای زمان واقعی حرکتساز پیشنهاد می شود.

واژگان کلیدی

شبيهساز پرواز، سامانهٔ حركتساز فازى، سينماتيك معكوس فازى، كنترل پيشبين فازى، سكوى استوارت

۱. مقدمه

سامانههای حرکتساز با دریافت سرعتهای زاویهای و شتابهای خطی، موظف به ایجاد حرکتهای مناسب عملگرها بهمنظور

ایجاد حس حرکتی یکسان بین خلبان شبیهساز با خلبان وسیلهٔ واقعی در فضای کاری سامانهٔ حرکتی هستند [۱]. حفظ

سامانههای حرکتی در فضای عملیاتی و توسعه مدلهای حرکتساز بهسمت هرچه واقعی تر نمودن حرکتها با منظور نمودن سینماتیک معکوس سامانه حرکتی، سبب گرایش حوزهٔ طراحی سامانههای حرکت ساز بهسمت استفاده از رویکردهای کارآمدتر شده است. در همین راستا، این حوزه در طی سالهای اخیر شاهد رشد چشمگیر کاربرد کنترل مدل پیش بین بوده است [۲–۸].

نیکرنجبر (۲۰۱۷) در مطالعهای مقایسهای عملکرد رویکرد کنترل پیشبین با روش مرسوم طراحی فیلترهای بهینه را ارائه كرده است [۲]. نتایج این پژوهش نشان از قابلیت محرز رویكرد کنترل پیش بین در حفظ سامانهٔ حرکتی در محدودهٔ فضای عملياتي همزمان با دستيابي به اهداف ايجاد حس حركتي یکسان خلبان شبیهساز به خلبان هواپیما دارد. مولفین در [۳] نتایج طراحی سامانهٔ حرکتساز با استفاده از رویکرد کنترل پیشین را بهعنوان پیشنهادی مؤثر برای خودروسازان جهت انجام آزمونهای مجازی جاده ارائه نمودند. مؤلفان مذکور همچنین نتیجه پژوهشهای خود در زمینهٔ طراحی سامانههای حرکتساز برای شبیه سازهای فشرده خودرو را با رویکرد مشابه قبل، در [۴] منتشر نمودند. در ادامه، آنان با ترکیب سکوهای هگزاپاد و ترای پاد، تعداد درجات آزادی سامانهٔ حرکتی را به ۹ افزایش داده و نتایج سامانه حرکتساز در قالب منحنی مقایسهای حرکت دورانی حول محور قائم را برمبنای روش کنترل پیش بین در [۵] ارائه نمودند. همین پژوهشگران در [۶] با افزودن مؤلفههایی به مدل حرکتساز برای منظور نمودن حرکتهای غیرقابل پیشبینی راننده، امکان تطبيق شبيهساز با قابليت راننده خاص را محقق نمودند. در ادامه، نتایج مطالعات خود را به سامانههای حرکتساز با قابلیت تنوع بخشی رانندگان مختلف توسعه دادند [۷]. در مرجع [۸] نیز با هدف واقعى تر نمودن عملكرد سامانه حركتى، قابليت اعمال محدودیتهای سرعت و حرکت عملگرهای خطی با استفاده از رویکرد کنترل پیشیین ارائه شده است. در مقالهٔ مذکور از مدل شبهخطی سینماتیک معکوس استفاده شده و الگوریتم بهصورت زمان واقعى طراحي شده است كه نتايج منتشرشده نشان از بهبود عملکرد شبیه سازه است [۸]. بدیهی است در رویکردهای زمان واقعی، بهعلت وابستگی گام به گام سامانهٔ حرکتساز به مقادیر آنی متغیرهای حالت توصیفکننده پیکربندی سامانهٔ حرکتی و نیز زمان لازم جهت محاسبة ميزان حركت عملكرها، امكان وقفه در عملكرد سامانه حركتي وجود دارد كه رفع مشكل، نيازمند استفاده

از رویکردهای محاسباتی مناسب و سخت افزار با قدرت محاسباتی بالا است. با وجود کاربرد گستردهٔ سیستمهای فازی در عرصههای مختلف دینامیک و کنترل، مقالات محدود منتشرشده نشان از عدم توسعهٔ اساسی این ابزار محاسباتی هوشمند در عرصهٔ طراحی سامانههای حرکتساز می باشد. از جمله کاربردهای سیستمهای فازی ایستا با طراحی یکمرحلهای در جبرانسازی عملکرد سامانهٔ فازی با هدف حفظ سامانه در محدودهٔ فضای کاری با استفاده از فیلترهای بهینه، میتوان به منابع [۱] اشاره نمود.

در کاربرد دیگری از سیستمهای فازی در حوزهٔ طراحی سامانههای حرکتساز، نتایج حاصل از طراحی سامانه حرکتساز ترکیبی فازی بهینهٔ ابتکاری با رویکرد تجمع پرندگان ا هدف تنطیم ضرائب فیلترهای شستشو منتشر شده است [۹]. بهعلت یکمرحلهای بودن رویکرد مذکور، توسعهٔ روش به کاربردهای زمان واقعی خالی از اشکال نمیباشد. نتایج پژوهش حاصل از طراحی سامانههای فازی در جبرانسازی طراحی فیلترهای شستشوی بهینه در مرجع [۱۰] منتشر شده است. در رویکرد اشارهشده از سیستمهای فازی با توابع عضویت ٔ پیشفرض برای جبرانسازی حس حرکتی با حفظ سامانهٔ حرکتی در محددهٔ فضای کاری استفاده شده است. با توجه به ماهیت سیستمهای فازی خالص، دستیایی به ساختار مؤثر اشارهشده، مستلزم استفاده از روش سعی و خطاست که در توسعهٔ دانش خبره به کاربردهای زمان واقعی با دشواری همراه است. گسترهٔ انعطافپذیری و قابلیتهای سیستمهای فازی، امکان توسعهٔ کاربرد آن به رویکردهای کارآمدتر زمان واقعی را فراهم میسازد. از جمله قابلیتهای مؤثر سیستمهای فازی تاکاگی - سوگنو - کانگ، توانایی تقریب مدلهای غیرخطی بهصورت ترکیب فازی از مجموعهٔ مدلهای خطی فرایند است [۱۱].

در مقالهٔ حاضر روش تدوین حرکتساز فازی مدل پیش ین زمان واقعی با استفاده از سیستمهای فازی تاکاگی – سوگنو – کانگ در تقریب بخش غیرخطی سینماتیک معکوس سامانه حرکتی بهصورت روشمند ارائه و نتایج با مدل حرکتساز مبتنی بر سینماتیک معکوس عمومی سامانهٔ حرکتی مدل پیش بین مقایسه شده است. نتایج شبیهسازیها بهبود واضح عملکرد سامانهٔ حرکتی شده است. نتایج شبیهسازیها بهبود واضح عملکرد سامانهٔ حرکتی نسبت به رویکرد استفاده از مدل غیرخطی را نشان میدهد که دلالت بر قابلیت توسعهٔ بهرهبرداری از شبیهساز در مانورهای

بزرگتر و پیچیدهتر است. در این مقاله، نخست سینماتیک معکوس عمومی سامانه حرکتساز استوارت بهصورت مختصر ارائه شده و سپس نحوهٔ توصیف سیستم فازی تاکاگی – سوگنو – کانگ در نمایش سینماتیک معکوس شبیهساز مورد بحث قرار گرفته است. در ادامه مبانی کنترل مدل پیشبین ارائه و در خاتمه عملکرد سامانهٔ حرکتساز مدل پیشبین فازی پیشنهادی و مقایسهٔ آن با رویکرد مدل غیرخطی عمومی مورد بررسی قرار گرفته است.

۲. سینماتیک معکوس سامانه حرکتی ۲-۱. سینماتیک معکوس موقعیت سامانهٔ حرکتی

سکوی ۶ درجه آزادی استوارت رایجترین سامانهٔ حرکتی در شبیه سازهای پرواز است [۱–۲]. مطابق شکل ۱ این سامانه شامل سکوی متحرک (بالایی)، ثابت (پایینی) و شش عملگر خطی است.

شکل ۱. سکوی استوارت با چارچوب الصاق شده بر سکوی ثابت و متحرک

دو سکو توسط عملگرهای خطی از طریق مفاصل کروی و یونیورسال، به هم متصل می شوند. با هدف مطالعهٔ سینماتیک سکوی متحرک، چارچوب $\{A\}$ بر روی سکوی ثابت و مختصات متحرک $\{B\}$ بر روی سکوی بالایی الصاق شده و جهت گیری سکوی متحرک نسبت به سکوی ثابت توسط ماتریس دوران سکوی متحرک استفاده از R_B توصیف می شود [۱۲]. ماتریس دوران با رویکرد استفاده از زوایای اویلر (ϕ, θ, ψ) مطابق رابطهٔ ۱ است [۱۳].

$${}^{A}R_{B} = \begin{bmatrix} r_{11} & r_{12} & r_{13} \\ r_{21} & r_{22} & r_{23} \\ r_{31} & r_{32} & r_{33} \end{bmatrix}$$
(\)

$$r_{11} = \cos(\psi)\cos(\theta)$$

$$r_{12} = \sin(\phi)\sin(\theta)\cos(\psi) - \cos(\phi)\sin(\psi)$$

$$r_{13} = \cos(\phi)\sin(\theta)\cos(\psi) + \sin(\phi)\sin(\psi)$$

$$r_{21} = \cos(\theta)\sin(\psi)$$

$$r_{22} = \sin(\phi)\sin(\theta)\sin(\psi) + \cos(\phi)\cos(\psi)$$

$$r_{23} = \cos(\phi)\sin(\theta)\sin(\psi) - \sin(\phi)\cos(\psi)$$

 $r_{31} = -\sin(\phi)$ $r_{32} = \sin(\phi)\cos(\theta)$ $r_{33} = \cos(\phi)\cos(\theta)$ $r_{33} = r_{33}$ $r_{33} = r_{33}$

شکل ۲. حلقهٔ بستهٔ برداری عملگر نمونه

مطابق شکل ۲ برای حلقهٔ بستهٔ برداری عملگر نمونه: $l_i {}^{A}\hat{s}_i = {}^{A}P + {}^{A}b_i - {}^{A}a_i = {}^{A}P + {}^{A}R_B {}^{B}b_i$ $-{}^{A}a_i, \qquad i = 1, \cdots, 6$ که در آن $a_i = a_i$ بردارهای مفاصل عملگرها، $l = i\hat{s}$ طول و راستای عملگر خطی و $(T] = P(=[x \ y \ z]^T)$ موقعیت مبدأ مختصات متحرک $\{B\}$ هستند. پیش بالانویس A جهت تاکید بر توصیف کلیه متغیرهای برداری در مختصات ثابت $\{A\}$ است.

۲-۲. نرخ سینماتیک معکوس موقعیت

نرخ ورودی مفصلی مطابق بردار $(I_1, i_2, i_3, i_4, i_5, i_6]^T)$ و بردار خروجی پیچ و تاب⁶ $(T_1 = [I_1, i_2, i_3, i_4, i_5, i_6]^T)$ شامل سرعت نقطهٔ P و سرعت زاویه ای سکوی متحرک که هر دو در مختصات ثابت {*A*} سرعت زاویه ای سکوی متحرک که هر دو در مختصات ثابت {*A*} میان میشوند توصیف میگردند. رابطهٔ نرخ زمانی سینماتیک معکوس از مشتق زمانی رابطهٔ حلقهٔ بسته مکانی ۲ برای هر عملگر حاصل میشود:

$${}^{A}v_{p} + {}^{A}\dot{R}_{B} {}^{B}b_{i} + {}^{A}R_{B} {}^{B}\dot{b}_{i} = (\tilde{r})$$
$$\dot{l}_{i} {}^{A}\hat{s}_{i} + l_{i} {}^{A}\dot{s}_{i} + {}^{A}\dot{a}_{i}$$

با حذف عبارتهای مشتقات زمانی بردارهای ${}^{B}b_{i}$ و ${}^{A}a_{i}$ با توجه به ثابتبودن آنها در مختصات محلی و استفاده از عملگر پاد متقارن⁵، رابطهٔ ۳ بهصورت زیر ساده می شود [۱۲]:

 ${}^{A}v_{p} + {}^{A}\omega \times {}^{A}b_{i} = \dot{l}_{i} {}^{A}\hat{s}_{i} + l_{i} ({}^{A}\omega_{i} \times {}^{A}\hat{s}_{i})$ (*) ${}^{A}\omega = \lambda \cdot c_{i} \quad (T)$ $\sum_{k=1}^{A}v_{p}(z) = (x \cdot \dot{y} \cdot \dot{z})^{T}$ $\sum_{k=1}^{A}v_{k}(z)$ $\sum_{k=1}^{A}v_{k}(z) = (x \cdot \dot{z})^{k}$ $\sum_{k=1}$

$${}^{A}\hat{s}_{i} \cdot {}^{A}v_{p} + \left({}^{A}b_{i} \times {}^{A}\hat{s}_{i}\right){}^{A}\omega = \dot{l}_{i} \tag{(a)}$$

بهطوری که $(i = 1, \dots, 6)$ نرخ تغییرات زمانی طول عملگر نمونه، ω بردار سرعت زاویهای سکوی متحرک و $Av_p(=[\dot{x}, \dot{y}, \dot{z}]^T)$ سرعت انتقالی نقطهٔ P در مختصات $\{A\}$ است. با حذف پیش بالانویس A و بازنویسی ۵۵ ژاکوبین حاصل می شود [۱۲–۱۳]:

$$=J_1[\omega \quad v_p]^T \tag{(8)}$$

که v_p بردار سرعت سکوی متحرک و J_1 ماتریس ژاکوبین است.

$$I_{1} = \begin{bmatrix} (b_{1} \times \hat{s}_{1})^{T} & \hat{s}_{1}^{T} \\ (b_{2} \times \hat{s}_{2})^{T} & \hat{s}_{2}^{T} \\ \vdots & \vdots \\ (b_{6} \times \hat{s}_{6})^{T} & \hat{s}_{6}^{T} \end{bmatrix}_{6 \times 6}^{6 \times 6}$$
(Y)
c, reques equations of the set of the

 $\begin{bmatrix} \omega_{x} \\ \omega_{y} \\ \omega_{z} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \sin(\theta) \\ 0 & \cos(\phi) & -\sin(\phi)\cos(\theta) \\ 0 & \sin(\phi) & \cos(\phi)\cos(\theta) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \dot{\phi} \\ \dot{\theta} \\ \dot{\psi} \end{bmatrix} \qquad (\Lambda)$ $\dot{l} = (J_{1}J_{2})[\dot{\phi} \quad \dot{\theta} \quad \dot{\psi} \quad \dot{x} \quad \dot{y} \quad \dot{z}]^{T} \qquad (\Lambda)$

که در آن $\dot{\phi}$ ، $\dot{ heta}$ و $\dot{\psi}$ نرخ زوایای اویلر، \dot{x} ، \dot{y} ، \dot{z} مؤلفههای سرعت انتقالی P_1 ، P_1 مطابق ۲ و $_2$ مطابق ذیل تعریف می شود [۱۳].

$$J_{2} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \sin(\theta) \\ 0 & \cos(\phi) & -\sin(\phi)\cos(\theta) & 0_{3\times3} \\ 0 & \sin(\phi) & \cos(\phi)\cos(\theta) \\ & 0_{3\times3} & I_{3\times3} \end{bmatrix}$$
(1.)

$$[\dot{l}] = [0][X] + [J][\dot{X}] \tag{11}$$

که (T^T) که (T^T) که (T^T) (حالت توصيف $X(= [\phi \ \theta \ \psi \ x \ y \ z]^T)$ ماتريس ژاکوبين سامانهٔ پيکربندی سکوی متحرک و $J(=J_1J_2)$ ماتريس ژاکوبين سامانهٔ حرکتی هستند. بايد توجه داشت که درايههای I تابعی از متغيرهای پيکربندی سکوی متحرک هستند که مطابق ساختار ويژهٔ بردار ورودی سامانهٔ حرکتساز، همواره از طريق بردار ورودی در دسترس هستند. در مانور شيب – انتقالی^۲ با بردار ورودی

ی حالت افزوده سینماتیک $u_s(=[\dot{ heta} \ a_x]^T)$ معکوس سامانهٔ حرکتی از ترکیب رابطهٔ ۱۱ و معادلات حالت اضافی

$$\begin{cases} \dot{\theta} = \omega \\ \dot{x} = u \\ \dot{u} = a_x \end{cases}$$
(17)

بهصورت ذیل حاصل میشود:

$$\begin{cases} \dot{x}_l = A_l x_l + B_l u_s \\ y_l = C_l x_l + D_l u_s \end{cases}$$
(17)

که در آن θ ، x و u بهترتیب زاویهٔ شیب، موقعیت و سرعت خطی سکوی متحرک در راستای طولی و ماتریسهای ضرائب C_l ، B_l ، A_l و D_l مطابق ۱۴ تعریف میشوند. همچنین بردار حالت مدل افزوده شامل طول عملگرها و متغیرهای حالت اضافی

مصورت
$$x_l = [heta \quad x \quad u \quad l]^T$$
 است

$$\begin{split} A_{l} &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0_{3 \times 6} \\ 0_{6 \times 1} & 0_{6 \times 1} & J(:,4)_{6 \times 1} & 0_{6 \times 6} \end{bmatrix}_{9 \times 9} \\ B_{l} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 1 \\ J(:,2)_{6 \times 1} & 0_{6 \times 1} \end{bmatrix}_{9 \times 2} \end{split} \tag{14}$$

$$C_{l} &= \begin{bmatrix} I_{3 \times 3} & 0_{3 \times 6} \\ 0_{6 \times 3} & I_{6 \times 6} \end{bmatrix}$$

$$D_{l} &= \begin{bmatrix} 0 \end{bmatrix}_{9 \times 2}$$

۳. مبانی تقریب فازی تاکاگی – سوگنو – کانگ

مطابق شکل مفهومی ۳٬ ایدهٔ اصلی در توصیف کامل دینامیک سیستم غیرخطی در رویکرد تاکاگی – سوگنو – کانگ بر ترکیب مجموعهای از زیرسامانههای خطی محلی^۸ استوار است که در آن قواعد فازی متناظر با *i* امین زیرسامانهٔ خطی سیستم فازی پیوسته بهصورت ۱۵ بیان میشود [۱۱].

$$R_i: \text{If } \delta_1 \text{ is } M_{i1} \text{ and } \cdots \text{ and } \delta_j \text{ is } M_{ij}, \qquad (\begin{subarray}{c} | \Delta | \\ \textbf{THEN } \dot{x}_i(t) = A_i x(t) + B_i u(t) , \\ i = 1, \cdots, r \end{array}$$

i بهطوری که r تعداد سامانههای خطی، A_i ماتریس حالت iامین زیرسامانهٔ خطی، B_i ماتریس ورودی، (t) x بردار حالت کلی، u(t) بردار ورودی، M_{ij} مجموعههای فازی و δ_i بردار برنامهریزی^{*} است. مجموعههای فازی M_{ij} شامل توابع عضویت μ_i هستند که هر یک میزان تعلق به یک مجموعهٔ فازی مرتبط را تعیین می کنند. متغیرهای برنامهریزی δ_i در مقدم عبارتهای فازی، تعیین کنندهٔ میزان غیرخطی بودن فرایند هستند که با

انتخاب مناسب آنها، امکان توصیف کامل مدل غیرخطی حاصل میشود. مدل کامل فازی فرایند از ترکیب وزندار فازی زیرسامانههای خطی محلی متناظر با قاعدهٔ فازی *R_i* مطابق حاصل میشود [۱۱].

$$\dot{x}_{i}(t) = \frac{\sum_{i=1}^{r} \mu_{i}[\delta(t)][A_{i}x(t) + B_{i}u(t)]}{\sum_{i=1}^{r} \mu_{i}[\delta(t)]}$$
(18)

که وزنهای [(b(t) مقادیر متغیر زمانی در محدودهٔ صفر تا یک بوده و مجموع آنها مقدار مثبتی است.

$$\begin{split} \sum_{i=1}^{r} \mu_{i}[\delta(t)] > 0, \qquad (1Y) \\ \mu_{i}[\delta(t)] \ge 0, \qquad \forall i = 1, \cdots, r \\ \mu_{i}[\delta(t)] \ge 0, \qquad \forall i = 1, \cdots, r \\ \mu_{i}[\delta(t)] \ge 0, \qquad \forall i = 1, \cdots, r \\ \eta_{i}[\delta(t)] \ge 0, \qquad \forall i = 1, \cdots, r \\ \xi_{i}[\delta(t)] = \frac{\mu_{i}[\delta(t)]}{\sum_{i=1}^{r} \mu_{i}[\delta(t)]} \qquad (1A) \\ \delta_{i}[\delta(t)] = \frac{\mu_{i}[\delta(t)]}{\sum_{i=1}^{r} \mu_{i}[\delta(t)]} \qquad (1A) \\ 0 \le \xi_{i}[\delta(t)] \le 1 \qquad \sum_{i=1}^{r} \xi_{i}[\delta(t)] = 1 \\ 0 \le \xi_{i}[\delta(t)] \le 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}[\delta(t)] = 1 \qquad \lambda \in \mathcal{H}_{i}[\delta(t)] = 1 \\ \eta_{i}$$

$$\dot{x}_i(t) = \sum_{i=1}^r \xi_i[\delta(t)][A_i x(t) + B_i u(t)]$$
 (۱۹)
و در نتیجه مدل فازی تاکاگی - سوگنو - کانگ فرایند

$$y(t) = \sum_{i=1}^{r} \xi_i[\delta(t)][C_i x(t)]$$
 (Y.)

۳-۱. نرخ سینماتیک معکوس فازی

توصیف مدل فازی تاکاگی – سوگنو – کانگ سینماتیک معکوس سامانهٔ حرکتی در مانور شیب – طولی، نیازمند بیان قواعد فازی کافی با تالی مدل دینامیکی خطی است. گفتنی است مدل فرایند در مانور شیب – طولی، تابع مقادیر مرزی متغیرهای حالت شیب *θ*

و موقعیت طولی x است. بنابراین تعداد چهار قاعده فازی ($R1, \dots, R4$) برای توصیف فرایند اصلی با استفاده از ($r1, \dots, R4$) زیرسامانههای خطی مطابق گزارههای فازی ذیل لازم است (r1). • R1:

If
$$\theta$$
 is μ_{min}^{θ} and x is μ_{min}^{x} , (Y))
THEN $\dot{x}_{1}(t) = A_{1}x(t) + B_{1}u(t)$

• R2:

If θ is μ_{max}^{θ} and x is μ_{min}^{x} , (YY) THEN $\dot{x}_{2}(t) = A_{2}x(t) + B_{2}u(t)$

If θ is μ_{min}^{θ} and x is μ_{max}^{x} , (YY)

THEN
$$\dot{x}_3(t) = A_3 x(t) + B_3 u(t)$$

• R4:

If θ is μ_{max}^{θ} and x is μ_{max}^{x} , (YF) THEN $\dot{x}_{4}(t) = A_{4}x(t) + B_{4}u(t)$

بهطوری که A_i ها و B_i ها مطابق رابطهٔ ۱۴ تعریف می شوند که در آنها درایه های ژاکوبین J به طور خاص برای مانور شیب – طولی، توابعی از متغیرهای حالت x و θ هستند. توابع عضویت مثلثی متأثمی از متغیرهای حالت μ_{max}^{θ} و μ_{max}^{x} به عنوان توابعی از متغیرهای حالت x و θ ، مطابق ذیل تعریف می شوند.

$$\begin{split} \mu_{min}^{\theta} &= \begin{cases} \frac{\theta_{max} - \theta}{\theta_{max} - \theta_{min}}, & \theta_{min} \leq \theta \leq \theta_{max} \\ 1, & otherwise \end{cases} \\ \mu_{max}^{\theta} &= \mu_{max}(\theta) = 1 - \mu_{min}(\theta) \\ \mu_{min}^{x} &= \begin{cases} \frac{x_{max} - x}{x_{max} - x_{min}}, & x_{min} \leq x \leq x_{max} \\ 1, & otherwise \end{cases} \\ \mu_{max}^{x} &= \mu_{max}(x) = 1 - \mu_{min}(x) \\ \text{relation} \quad \xi_{i}(\theta, x) \quad \text{and} \quad \xi_{i}(\theta, x) \quad \text{and} \quad \xi_{i}(\theta, x) \end{split}$$

مرتبهای ($heta_{max}, x_{min}$)، ($heta_{min}, x_{max}$)، ($heta_{min}, x_{min}$) و ($heta_{max}, x_{max}$) بهصورت ۲۶ بیان می شوند.

$$\begin{split} \xi_1(\theta, x) &= \mu_{min}(\theta)\mu_{min}(x) \\ \xi_2(\theta, x) &= \mu_{min}(\theta)\mu_{max}(x) \\ \xi_3(\theta, x) &= \mu_{max}(\theta)\mu_{min}(x) \\ \xi_4(\theta, x) &= \mu_{max}(\theta)\mu_{max}(x) \\ & \text{ , } \\ \text{ ,$$

ابولفتح نيكرنجبر

$$y(t) = \sum_{i=1}^{4} \xi_i(\theta, x) C_i x(t)$$
 (YY)

توصیف مفهومی از مدلسازی فازی تاکاگی - سوگنو - کانگ سینماتیک معکوس در فضای عملیاتی چهار وجهی مدل دوخطی^{۱۰} ۲۷ متناظر با ضرب دکارتی × [$\theta_{min}, \theta_{max}$]، در شکل ۴ ترسیم شده است. مطابق شکل قواعد فازی چهارگانه ۲۱ الی ۲۴ متناظر با رئوس چهارضلعی بوده و هر یک از وجوه طولی و عرضی نشانگر محدودهٔ تغییرات حداقل و حداکثر زوج متغیر حالت x و θ هستند. توابع عضویت متناظر با هر یک از متغیرها بهصورت توابع تعلق شبهذوزنقهای راست و چپ^{۱۱} انتخاب شدهاند که تشکیل مجموعه فازی کاملی را داده و بدین ترتیب، توصیف کامل مدل مورد نظر تضمین میشود [۱۱].

شکل ۴. توصیف فازی سینماتیک معکوس سامانهٔ حرکتی

3. مدل حس حرکتی تشخیص شتابهای خطی و زاویهای حرکت سر انسان در مدل حس حرکتی بهترتیب برعهدهٔ سنگهای گوش^{۱۲} و کانالهای نیمهمدور^{۱۳} واقع در گوش میانی است. در مدلسازی حس حرکت انتقالی، نیروی مخصوص (f(m/s²) بعصورت ذیل تعریف می شود [۲-۲]:

$$f = a - g \tag{YA}$$

که در آن انتقال بردار شتاب جاذبهٔ g به مختصات متحرک با استفاده از رابطهٔ ۱ لازم است.

$${}^{B}g = {}^{B}R_{A}{}^{A}g = \begin{bmatrix} -g\sin(\theta) \\ g\cos(\theta)\sin(\phi) \\ g\cos(\theta)\cos(\phi) \end{bmatrix}$$
(Y9)

با فرض حرکتهای زاویهای کوچک بهصورت زیر ساده می شود:

$$\begin{bmatrix} f_x \\ f_y \\ f_z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_x + g\theta \\ a_y - g\phi \\ a_z - g \end{bmatrix}$$
 ($\tilde{\cdot}$)

 $\begin{aligned} \mathbf{F}_{n} = \frac{k(\tau_{a}s+1)}{(\tau_{L}s+1)(\tau_{s}s+1)} \ \mathbf{F}_{n} \$

بهطوری که τ_{s} ، τ_{L} ، τ_{a} و k مقادیر عددی معلوم مدل سنگهای گوش هستند. با جایگذاری f_{x} از رابطهٔ ۳۰، تحقق فضای حالت نیروی مخصوص مطابق ذیل حاصل میشود: فضای حالت نیروی مخصوص مطابق ذیل حاصل میشود: (au au)فضای حالت نیروی مخصوص (au au)که در آن x_{ot} بردار حالت حسگر نیروی مخصوص کو در آن $u(= [\dot{\theta}, a_{x}]^{T})$ مطابق ذیل هستند.

$$A_{ot} = \begin{bmatrix} -\frac{\tau_s + \tau_L}{\tau_s \tau_L} & 1 & 0\\ -\frac{1}{\tau_s \tau_L} & 0 & 1\\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$
$$B_{ot} = \begin{bmatrix} 0 & \frac{k\tau_a}{\tau_s \tau_L} \\ \frac{gk\tau_a}{\tau_s \tau_L} & \frac{k}{\tau_s \tau_L} \\ \frac{gk}{\tau_s \tau_L} & 0 \end{bmatrix}$$
$$C_{ot} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \qquad D_{ot} = \begin{bmatrix} 0 \end{bmatrix}$$
$$B_{ot} = \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{gk}{\tau_s \tau_L} & 0 \end{bmatrix}$$

پ یک ر رزیا کانالهای نیمهمدور عبارت است از حرکتی (w(rad/s) توسط کانالهای نیمهمدور عبارت است از [۱–۲]: ابولفتح نيكرنجب

 $\widehat{\omega} = \frac{T_L T_a s^2}{(T_L s + 1)(T_s s + 1)(T_a s + 1)} \omega$ (٣٣) که در آن T_a ، T_a و T_s ثابتهای زمانی مدل هستند. در

توصيف جهت گيري سامانهٔ حرکتي با استفاده از زواياي اويلر از معکوس تبدیل ۸ برای زوایای کوچک:

$$\begin{cases} \dot{\hat{\theta}} = C_{sc} x_{sc} + D_{sc} u \\ \dot{\theta} = C_{sc} x_{sc} + D_{sc} u \end{cases}$$

$$A_{sc} = \begin{bmatrix} -T_2 & 1 & 0 \\ -T_1 & 0 & 1 \\ -T_0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \qquad B_{sc} = \begin{bmatrix} T_3 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$C_{sc} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \qquad D_{sc} = \begin{bmatrix} 0 \end{bmatrix}$$

$$T_0 = \frac{1}{T_L T_s T_a} \qquad T_1 = \frac{T_L + T_s + T_a}{T_L T_s T_a}$$

$$T_2 = \frac{T_L T_s + T_L T_a + T_s T_a}{T_L T_s T_s} \qquad T_3 = \frac{T_L T_a}{T_s T_s T_s}$$

 $\begin{bmatrix} -T_0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$

نمایش، روابط ۳۲ و ۳۵ در قالب یک پارچه به نام مدل حس حرکتی انسان ۱۹، بهصورت رابطهٔ ۳۶ خواهد بود: $(\dot{x}_v = A_v x_v + B_v u)$ (38) $\hat{y}_v = C_v x_v + D_v u$ که در آن x_v بردار افزوده حس حرکتی، \hat{y}_v حرکت حس شده

$$D_{v} = \begin{bmatrix} A_{sc} & 0 \\ 0 & A_{ot} \end{bmatrix}$$
 $B_{v} = \begin{bmatrix} B_{sc} \\ B_{ot} \end{bmatrix}$
 $C_{v} = \begin{bmatrix} C_{sc} & 0 \\ 0 & C_{ot} \end{bmatrix}$ $D_{v} = \begin{bmatrix} D_{sc} \\ D_{ot} \end{bmatrix}$

٥. مباني کنترل پيش بين

9

امروزه کنترل پیشبین از جمله روشهای پیشرفته و پرکاربرد محسوب می شود. گونهٔ متداول این روش، که به نام کنترل ماتریس دینامیک^{۲۰} شناخته میشود، برمبنای پاسخ پلهٔ فرایند همراه با تابع هدف مرتبه دوم در بازهٔ افق پیش بین محدود بنا شده است. نخستين گزارش كاربرد نسخهٔ توسعهيافتهٔ روش كنترل ماتریس دینامیک با قابلیت مواجهه با محدودسازی ورودیها و خروجیها، در سال ۱۹۸۶ م منتشر شد [۱۴]. این روش با ویژگی ممتاز در مواجههٔ مؤثر با قیود، سیستمهای چندورودی - چندخروجی خطی یا غیرخطی با یا بدون تأخیر، بهدور از ایجاد پیچیدگیهای مرسوم، بهعنوان روش کنترل عمومی در توسعهٔ سامانههای

حرکتساز مورد اقبال روزافزون قرار گرفته است [۱۵]. در شکل ۵ تصویر مفهومی این روش ترسیم شده است.

در این رویکرد، خروجی سیستم در طول افق پیشیین (N_cT_s) با اعمال رشتهٔ کنترل بهینه در بازهٔ افق کنترل (N_pT_s) ، بهینهسازی می شود که در آن N_p و N_c بهترتیب تعداد گام افق پیشبین و کنترل و T_s زمان نمونهبرداری هستند. روش برمبنای کمینهسازی تابع هدف بوده و رشتهٔ کنترل بهینه در هر زمان نمونهبرداری، با یک گام به جلوی افقهای پیشبین و کنترل^{۲۱} محاسبه می شود. مدل گسستهٔ فضای حالت اکیداً سره^{۲۲} حرکتساز بهصورت ذیل فرض می شود [۱۵]:

$$x_m(k+1) = A_m x_m(k) + B_m u(k)$$

$$y(k) = C_m x_m(k)$$
(YY)

جهت برپایی قابلیت ردیابی انتگرالی کنترل پیشبین، متغیر و بردار حالت تفاضلی Δx_m بهصورت ذیل تعریف می شوند: Δu

$$\Delta u(k) = u(k) - u(k-1) \tag{7A}$$

$$\Delta x_m(k) = x_m(k) - x_m(k-1)$$
با تعريف بردار حالت افزوده سيستم بهصورت:

$$x(k) = \begin{bmatrix} \Delta x_m(k) \\ y(k) \end{bmatrix}$$
(٣٩)

مدل فضاى حالت افزوده برحسب متغيرهاى جديد عبارت است از:

$$x(k+1) = Ax(k) + B\Delta u(k)$$
 (*

$$y(k) = Cx(k)$$

$$A = \begin{bmatrix} A_m & 0_m^T \\ C_m A_m & I \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} B_m \\ C_m B_m \end{bmatrix} \qquad C = \begin{bmatrix} 0_m & I \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} N_p \\ I \end{bmatrix} \qquad P = C_m P =$$

۲۰۰ نمونهبرداری، روابط پیشینی حالت و خروجی فرایند از ۲۰۰ بهصورت زیر بازنویسی می شوند:

$$x(k + N_p|k) = A^{N_p}x(k) + A^{N_p-1}B\Delta u(k) + A^{N_p-2}B\Delta u(k + 1) + \dots + A^{N_p-N_c}B\Delta u(k + 1) + \dots + A^{N_p-N_c}B\Delta u(k + N_c - 1)$$
 $y(k + N_p|k) = CA^{N_p}x(k) + CA^{N_p-1}B\Delta u(k) + CA^{N_p-2}B\Delta u(k + 1) + \dots + CA^{N_p-N_c}B\Delta u(k + N_c - 1)$
 y با تعریف متغیرهای Y و U A بهصورت $y(k + 1|k)$
 (41)

$$Y = \begin{bmatrix} y(k + 2|k) \\ \vdots \\ y(k + N_p|k) \end{bmatrix}$$
(۴۳)
$$\Delta U = \begin{bmatrix} \Delta u(k) \\ \Delta u(k + 1) \\ \vdots \\ \Delta u(k + N_c - 1) \end{bmatrix}$$
$$(!10)$$

$$Y = Fx(k) + \Phi \Delta U \tag{ff}$$

F =

که در ان
$$F$$
 و Φ عبارتاند از:

$$\begin{bmatrix} CA\\CA^2\\\vdots\\CA^{N_p} \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} CB & \cdots & 0 & 0\\CAB & CB & \cdots & 0 \end{bmatrix}$$
(مع)

$$\Phi = \begin{bmatrix} CAB & CB & CB \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ CA^{N_p-1}B & CA^{N_p-2}B & \dots & CA^{N_p-N_c}B \end{bmatrix}$$
(*۵)
هدف اصلی در کنترل مدل پیش بین، کمینه سازی تابع هدف
ذیل است [۶۲]:

$$J(\Delta U) = (Y_{ref} - Y)^{T} Q(Y_{ref} - Y) + \Delta U^{T} R \Delta U$$
(*9)

که در آن Y_{ref} بردار خروجی مرجع در گام جاری و $V_{ref} = Q \in \mathbb{R}^{N_p \times N_p}$ ماتریسهای وزن متقارن نیمهمعین خطا و نرخ ورودیاند. با جایگذاری از ۴۶، برای تابع هدف بهینهسازی برحسب متغیر طراحی بردار ورودی کنترلی ΔU داریم:

$$\begin{aligned} J(\Delta U) &= \Delta U^T (\Phi^T Q \Phi + R) \Delta U - \\ 2\Phi^T Q \big[Y_{ref} - Fx(k) \big] \Delta U + \big[Y_{ref} - ((\Psi) \big] \\ Fx(k) \big]^T Q \big[Y_{ref} - Fx(k) \big] \\ &: [10] : [10]$$

$$J(\Delta U) = \frac{1}{2}\Delta U^T H\Delta U + 2f\Delta U + g \qquad (f\wedge)$$

$$H \triangleq 2(\Phi^T Q \Phi + R)$$

$$f \triangleq -\Phi^T Q [Y_{ref} - Fx(k)]$$

$$g \triangleq [Y_{ref} - Fx(k)]^T Q [Y_{ref} - Fx(k)]$$

$$g = [Y_{ref} - Fx(k)]^T Q [Y_{ref} - Fx(k)]$$

$$hurlich(c e g asch f) f e f alr(zw) e v(cl(ring action of the control of the cont$$

$$Lomin = Lo = Lomax$$
 بهصورت مجموعه نامعادلات ماتریسی ۵۰ بازنویسی میشود:
 $I\Delta U \leq \Delta U_{max}$ (۵۰)

$$-I\Delta U \leq -\Delta U_{min}$$
ما با بازنویسی قیود روی ورودی در قالب رابطهٔ ۵۱ $U_{min} \leq U \leq U_{max}$

$$U = U_{k-1} + T\Delta U \tag{(\Delta\Upsilon)}$$

$$\begin{split} T\Delta U &\leq U_{max} - U_{k-1} \tag{(24)} \\ -T\Delta U &\leq -U_{min} + U_{k-1} \\ & \text{ asymptotic and a single of the expectation of the ex$$

$$\Phi \Delta U \le Y_{max} - F x_k \tag{(ds)}$$

 $-\Phi\Delta U \leq -Y_{min} + Fx_k$ که مسئلهٔ کنترل پیشبین در قالب مسئلهٔ بهینهسازی مرتبهٔ ۲۸ دوم با بردار متغیر طراحی ΔU در افق کنترل، از تجمیع روابط ۴۸ و ۹۶ حاصل می شود [۶۲].

٥-١. سامانهٔ حرکتساز مدل پیشبین فازی

ساختار کلی روش حرکتساز کنترل پیشبین فازی در شکل ۶ ترسیم شده است.

مطابق شکل، روش شامل مدل حس حرکتی انسان، مدل حرکتساز مرکب از حس حرکتی انسان و مدل فازی سینماتیک سامانهٔ حرکتی و بخش کنترل مدل پیشیین است. با فرض دینامیک ایدهآل شبیهساز، وظیفه بخش کنترل پیشیین فازی (FMPC)، محاسبهٔ دقیق ورودی سامانهٔ حرکتساز برای ردیابی حس حرکتی خلبان وسیلهٔ واقعی است. طول عملگرهای محاسبه شده بهعنوان ورودی مرجع به سکوی استوارت ارسال میشود. در این بخش سامانهٔ حرکتی با دریافت ورودیهای مرجع، در طی فرایند مدار بسته، حرکتهای مناسب برای ایجاد حس حرکتی محاسبهشده را انجام می دهد.

٥-۲. چرخهٔ محاسباتی سامانهٔ حرکتساز مدل پیشبین فازی

چرخهٔ محاسباتی سامانهٔ حرکتساز مدل پیشبین فازی در شکل ۷ ترسیم شده است. با آغاز محاسبات، تا زمانی که شرط خاتمهٔ شبیه سازی فرانرسیده است، مقادیر متغیرهای پیکربندی سکوی متحرک؛ یعنی x و θ برای محاسبهٔ مقادیر توابع عضویت چهارگونهٔ ۲۳ ارسال و مدل حرکتساز افزوده فازی از ۲۵ و ۳۴ و با استفاده از مدلهای پایهٔ ۱۱ محاسبه می شوند. مدل افزوده حاصل در بخش کنترل پیشبین مورد استفاده قرار گرفته و خروجی طول عملگرها به عنوان ورودی مرجع سامانهٔ حرکتی برای

بهروزرسانی حرکت عملگرها ارسال می شود. سامانهٔ حرکتی واکنش مناسب نسبت به تحریک ورودی تحت فرایند کنترل شده تا دریافت نمونهٔ بعدی را انجام می دهد.

ابولفتح نيكرنجب

شکل ۷. چرخهٔ محاسباتی سامانهٔ حرکتساز مدل پیش بین فازی

۲. شبیهسازی و بحث

در این بخش نتایج شبیه سازی مدل حرکت ساز کنترل پیش بین فازی و مقایسه کیفی نتایج با روش حرکت ساز سینماتیک معکوس غیر خطی عمومی ارائه شده است. در شبیه سازی، از حس حرکتی خلبان وسیلهٔ نقلیهٔ واقعی به عنوان ورودی های مرجع استفاده شده است. به علاوهٔ دقت لازم در انتخاب مناسب ضرایب وزن $Q \cdot R$ و متغیرهای افق پیش بین $_{N}$ و افق کنترل $_{N}$ به عنوان مؤثر ترین پارامترها در دستیایی به مصالحه ای رضایت بخش بین باز تولید با کیفیت حس حرکتی با عنایت به محدودیت زمان محاسباتی در کاربردهای زمان واقعی صورت گرفته است.

۲–۱. دادههای عددی

مقادیر عددی حس حرکتی انسان که از مرجع [۲] اقتباس شدهاند در جدولهای ۱ و ۲ ارائه شدهاند.

در مطالعهٔ حاضر از مشخصات هندسی و آرایش عملگرها همراه با مختصات الصاق شده بر سکوی ثابت و متحرک مرجع [۱۷] استفاده شده است. تصویر مفهومی نشان دهندهٔ اجزای اصلی سامانهٔ حرکتی همراه با چارچوبهای ثابت و متحرک در شکل ۸ الف و هندسهٔ اتصال عملگرها به سکوهای ثابت و متحرک با

جدول ۱. پارامترهای مدل حس نیروی مخصوص (طولی) [۵]

k	$ au_a$	$ au_s$	$ au_L$
۵/۳۳	•/88	۱۳/۲	۰/۴

مختصات مفاصل A_i و B_i که $(i = 1, \dots, 6)$ در $(\Lambda - \gamma)$ و (Λ) ج) ارائه شدهاند. مقادیر r_a و r_b شعاعهای سکوهای ثابت و متحرک و θ_A و θ_B نیز زوایای بین مفاصل هستند. آرایش هندسی مفاصل در چارچوبهای محلی با روابط ۵۷ و ۵۸ توصیف می شوند [۱۷].

جدول ۲. پارامترهای مدل حس حرکت دورانی (شیب) [۵]

T_L	T _s	T_a
۳.	•/١	۵/۳۳

جدول ۳. مقادير عددي هندسهٔ سکوي استوارت [۱۷]

Z _n	$ heta_A$	$ heta_B$	r_a	r_b
(mm)	(deg)	(deg)	(mm)	(mm)
۲۵۰	148/877	94/84.	18/4140	20/8816

جدول ۴. مقادير محدودهٔ تغييرات پارامترهاي سامانهٔ حركتساز

ω	\hat{a}_x	θ	x
(deg/s)	(deg/s)	(deg)	(<i>m</i>)
±∞	±∞	±٣٠	±۰/۰۵
и	l	$\Delta u_{control}$	u _{control}
• /\±	±۰ /۰۵	±۰ /۱	±۰ /۵

پيش بين	كنترل	پارامترهای	. مقادير	جدول ۵.
---------	-------	------------	----------	---------

Q			R
diag([0.2,0.2,0.1,…,0.1])			diag([0.1,0.1])
N_p	N _c	T_s	
		(sec)	
٨	۴	١	

(ب)

(الف)

طراحى سامانه حركتساز مدل پيشيبين فازى زمان واقعى

$$Aa_{i} = \begin{bmatrix} Aa_{xi} \\ Aa_{yi} \\ Aa_{zi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} r_{a}\cos(\lambda_{i}) \\ r_{a}\sin(\lambda_{i}) \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$Aa_{i} = \begin{bmatrix} Aa_{xi} \\ Aa_{yi} \\ Aa_{zi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} r_{a}\cos(\lambda_{i}) \\ r_{a}\sin(\lambda_{i}) \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$A_{i} = \begin{cases} (2i-1)\pi \\ 3 \\ \lambda_{i-1} + \theta_{A}, \quad i = 1,3,5 \end{cases}$$

$$\lambda_{i-1} + \theta_{A}, \quad i = 2,4,6$$

$$Bb_{xi} \\ Bb_{yi} \\ Bb_{zi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} r_{b}\cos(v_{i}) \\ r_{b}\sin(v_{i}) \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$v_{i} = \begin{cases} \begin{bmatrix} {}^{B}b_{zi} \end{bmatrix} & i & 0 & 1 \\ \hline & & \\ 3 & -\frac{\theta_{B}}{2}, & i = 1,3,5 \\ & & v_{i-1} + \theta_{B}, & i = 2,4,6 \end{cases}$$

مقادیر عددی هندسهٔ سکوی استوارت در جدول ۳ ذکر شده است. محدودهٔ تغییرات پارامترهای سامانهٔ حرکتساز ناشی از محدودیتهای فیزیکی سامانهٔ حرکتی، که بهعنوان قیود در کنترل پیش بین وارد می شوند، در جدول ۴ و مقادیر ضرائب وزنی، ضرایب افق پیش بین و افق کنترل و زمان گسسته سازی در جدول ۵ ارائه شدهاند.

۲-۲. نتایج شبیهسازی و بحث

(۵Y)

(۵۸)

توابع تعلق شبهذوزنقهای متناظر با متغیرهای مؤثر x و θ در مانور $-0.05 \leq x \leq 0.05(m)$ شيب – طولی، با محدودۂ پیشفرض و (deg)و $\theta \leq 30^{\circ}(deg)$ مطابق قيد هندسي سامانهٔ حرکتي، در شکلهای ۹ و ۱۰ ترسیم شدهاند. با توجه به مجموعهٔ کامل فازی مفروض با همپوشانی با نسبت تقاطع" ۲۵/۰۰ تقریب کامل مدل تركيبي حاصل مي شود. بهمنظور نمايش قابليت سامانه حرکتساز طراحیشده در استفاده از حرکت هماهنگ زاویهای در ایجاد حس حرکت انتقالی، نتایج شبیهسازی برای مانور نسبتاً پیچیدهٔ موج مربعی با دامنهٔ ۴ متر بر مجذور ثانیه در بازهٔ زمانی ر مجذور ثانیه در بازهٔ زمانی $0 \le t \le 10 (sec)$ در ورودی نیروی $t \le 20(sec)$ ، سپس سرعت ثابت در ورودی نیروی مخصوص و ورودی صفر در کانال سرعت زاویهی شیب مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج حاصل از شبیهسازی سامانهٔ حرکتساز پیشنهادی و مقایسهٔ نتایج با مدل غیرخطی عمومی در شکلهای ۱۱ تا ۱۵ ارائه شدهاند. بهمنظور تفکیک منحنیها، از نماد (^ˆ) برای نمایش حس حرکتی خلبان، زیرنویس (A) برای خلبان وسیلهٔ واقعی و زیرنویسهای (ref) برای ورودی مرجع و (FMPC) و (NMPC) نیز بهترتیب برای تفکیک منحنیهای حس حرکت خلبان شبیهساز توسط مدل حرکتساز فازی و مدل غيرخطي استفاده شده است. تغيير زاويهٔ شيب و حس حرکت

نیروی مخصوص برای خلبان وسیلهٔ نقلیهٔ واقعی و شبیهساز برای سامانههای حرکتساز فازی و غیرخطی، در شکل ۱۱ ترسیم شده است. مطابق شکل قابلیت مؤثر روش پیشنهادی در ردیابی دقیق حس حرکت خلبان واقعی ضمن بهرهگیری از زاویهٔ شیب (شکل ۱۱ الف) برای جبرانسازی حس حرکت طولی (شکل ۱۱ ب) به شکل مطلوبی مشاهده میشود. اگرچه بهعلت نقض قید زاویه مطابق شکل (۱۵ ج)، امکان ردیابی ورودی مرجع توسط رویکرد سامانهٔ حرکتساز غیرخطی مقدور نشده است که نشان از برتری حرکتساز فازی دارد.

تغییر طول عملگرهای شمارهٔ ۱ تا ۳ برای سامانههای حرکتساز فازی و غیرخطی نسبت به ورودی موج مربعی در کانال نیروی مخصوص در شکلهای ۱۲ تا ۱۴ ترسیم شدهاند. قیود فیزیکی حد بالا و پایین تغییر طول عملگرها در منحنیها با خطچین قرمز ترسیم شده است. مطابق شکل، در تغییر طول عملگرها در روش حرکتساز فازی (FMPC) در هر سه عملگر نسبت به سامانهٔ غیرخطی عمومی (NMPC) تفاوت قابل ملاحظهای از نظر همواری و میزان حرکت مشاهده می شود. باید توجه داشت که اثر نقض قید زاویه در محدودهٔ زمانی بین ۱۰ تا ۱۵ ثانیه در تغییر طول کلیهٔ عملگرها کاملاً مشهود بوده و طول عملگر شمارهٔ ۳ در بخشی از مانور به حداقل مقدار مجاز خود می رسد. کیفیت حرکت عملگرها در رویکرد حرکتساز (FMPC) بهوضوح نشان دهندهٔ افزایش قابلیت سامانه در مواجهه با مانورهای پیچیدهتر برای شبیهسازها در مقیاس واقعی است. براساس هندسهٔ شبیهساز و با انتخاب محورهای مختصات ثابت و متحرک و مانور شیب - طولی، تقارن بین حرکت عملگرهای شمارهٔ ۱، ۲ و ۳ بهترتیب با عملگرهای شماره ۴، ۵ و ۶ حفظ می شود. بنابراین منحنی حرکت زمانی عملگرهای فوق ارائه نشدهاند. متغیرهای حالت پیکربندی سامانهٔ حرکتی در مانور مورد نظر یعنی u و در رتبهبندی کیفیت روشهای حرکتساز مورد مطالعه، نقش θ مؤثری دارند. بدینمنظور تغییرات زمانی این سه متغیر در شکل ۱۵ ترسیم شدهاند. مطابق شکل ۱۵ الف، پیشبینی حرکتهای طولی نسبتاً بزرگی برای سکوی متحرک با استفاده از هر دو رویکرد حرکتساز در ابتدای مانور انتظار میرود. در ادامه جابهجایی طولی سکو ناشی از رویکرد حرکتساز (FMPC) بهسمت صفر میل نموده و در طول مانور تقریباً ثابت باقی میماند. در حالی که مطابق نتایج شبیهسازی، پیشیینی جابهجایی قابل

توجه همراه با تغییرات شدید سکوی متحرک در رویکرد سامانهٔ حرکتساز (NMPC) طی مدت زمان تغییرات ورودی نیروی مخصوص وجود دارد. اگرچه سکو در ابتدای مانور، جابهجایی مثبتی خواهد داشت، اما سکو عموماً در موقعیت منفی قرار داشته و در بخش ورودی منفی نیروی مخصوص، این جابهجایی بزرگتر است. این نحوهٔ عملکرد سامانهٔ حرکتساز (NMPC) به نظر متأثر

از نقض قید زاویه است. براساس منحنی مذکور عملکرد مناسب روش (FMPC) در مقایسه با رویکرد (NMPC) مجدداً تاکیدی بر بهبود قابل توجه عملکرد سامانهٔ حرکتی در استفاده از رویکرد حرکتساز (FMPC) است که سبب حفظ سامانهٔ حرکتی در محدودهٔ فضای کاری با حرکات کیفی بوده و امکان استفاده از آن در مانورهای پیچیدهتر را افزایش میدهد.

شکل ۱۱. نمودار مقایسهای حس حرکت خلبان وسیله واقعی و شبیه ساز؛ الف) سرعت زاویهای، ب) نیروی مخصوص

می شود. تغییرات زمانی زاویهٔ شیب θ در جبران سازی حس حرکت طولی برای هر دو روش همراه با محدودهٔ حداکثر و حداقل این متغیر، در شکل ۱۵ ج ترسیم شده است. مطابق شکل در هر دو روش، تلاش در استفاده از زاویهٔ شیب برای جبران سازی حس حرکت انتقالی به وضوح مشاهده می شود. اگرچه در رویکرد (NMPC) این متغیر در هر دو محدودهٔ تغییرات مثبت و منفی نیروی مخصوص ورودی، به قیود بیشینه و کمینه خود رسیده

است. البته مطابق انتظار، تغییرات این پارامتر در محدودهٔ پیش فرض مطابق با هندسه سیستم، بهصورت مؤثر توسط روش کنترل پیشیین حفظ شده است. در مقایسه با رویکرد (NMPC)، روش (FMPC) نتیجهٔ بسیار قابل قبولی با حداکثر تغییرات زاویهٔ شیب حدود ۱۰ درجه در بخش شتاب مثبت و حدود ۲۰– درجه در بخش شتاب منفی مشاهده می شود که با کاهش نیروی مخصوص به صفر، تغییرات زاویه به صفر میل می کند.

۷. نتیجهگیری

در این مقاله روش طراحی سامانهٔ حرکتساز زمان واقعی مدل پیش بین فازی شبیهساز پرواز ۶ درجه آزادی ارائه شد. در برپایی سینماتیک معکوس سامانه حرکتی با استفاده از قابلیت سیستمهای فازی تاکاگی – سوگنو – کانگ در تقریب مدل دینامیکی غیرخطی که بر پایهٔ ترکیب فازی مجموعهٔ مناسبی از مدل های خطی توصيفكنندة ديناميك سيستم مورد مطالعه استوار است، استفاده شد. برای حل مدل افزودہ توصيفکنندۂ سينماتيک معکوس فازی سامانهٔ حرکتی همراه با مدل حس حرکتی انسان، از رویکرد کنترل مدل پیش بین قیددار زمان واقعی بهعنوان رویکرد جدید در عرصهٔ طراحی سامانههای حرکتساز جهت ردیابی حس حرکتی خلبان وسيلة نقلية واقعى استفاده شد. با هدف نمايش كيفيت عملكرد رویکرد حرکت ساز فازی در جبرانسازی مناسب حس حرکت طولى با تنطيم هدفمند زاويهٔ شيب، پاسخ سامانهٔ حركتساز به ورودی های مرجع موج مربعی در کانال نیروی مخصوص و زاویهٔ شیب صفر در کانال زاویه شیب، در مانور شیب – طولی ارائه گردید. نتایج حاصل از شبیهسازی مقایسهای بهوضوح نشان از برتری عملکرد رویکرد حرکتساز فازی پیشنهادی در مقایسه با مدل حرکت ساز سینماتیک معکوس غیرخطی زمان واقعی در تأمین حس حرکتی مطلوب همراه با حرکتهای هموارتر و محدودتر عملگرهای خطی بدون مواجهه با مشکلات محاسباتی با استفاده موثرتر از فضای کاری سامانه حرکتی داشته و نشان دهندهٔ قابلیت توسعه روش به کاربردهای واقعی با سامانههای حرکتی در مقياس واقعى است.

فهرست علائم و اختصارات

- بردار مکان *a,b*
- شتاب انتقالی a
- A, B ماتریس ضرائب فضای حالت
- ماتریس ضرائب خروجی فضای حالت C, D
- نيروى مخصوص، بردار تابع هدف كنترل پيش بين f
 - ماتریس حالت مدل پیش بین *F*
 - شتاب جاذبه، مقدار ثابت در کنترل پیشہین g
- ماتریس وزن، ماترییس در کنترل مدل پیش بین
 - I ماتریس همانی

Η

Ι

l

- ماتريس ژاكوبين
- متغیر سنگهای گوش، اندیس شمارش (گسسته) k
 - بردار و طول عملگر خطی

مجموعه فازى	М
تعداد درایههای رشته افق پیش بین، افق کنترل	Ν
بردار مبدأ مختصات متحرک در مختصات ثابت	Р
ماتریس وزن	Q
درایههای ماتریس دوران، ورودی مرجع (گسسته)	r
ماتریس دوران، ماتریس وزن	R
بردار یکه جهت گیری عملگر خطی نمونه	S
زمان گسسته <i>Sec،</i> ترانهاده	Т
سرعت انتقالى	и
ماتریس تلاش کنترلی (گسسته)	U
حس حرکتی	v
مبدأ مختصات متحرك در مختصات اینرسی	x, y, z
بردار حالت فضای عملیاتی سامانه حرکتی	X
خروجی مدل فضای حالت (گسسته)	У
ماتری <i>س</i> یا بردار صفر	0
زوایای اویلر	ϕ, θ, ψ
سرعت زاویهای	ω
متغیر فضای گفتگو در سیستم فازی	δ
تابع تعلق فازى	μ
تابع وزن فازی	ξ
اختلاف	Δ
زاويه	λ

زاويه	υ
متغیرهای مدل سنگهای گوش	τ_a, τ_l, τ_s
زيرمجموعه	E
ماتریس ورودی کنترل مدل پیش بین	Φ
هواپيما	Α
افق كنترل	С
اندیس شمارش	i, j
مدل گسسته	m
سنگهای گوش	ot
كانال نيمەمدور	SC
افق پیش بین	p
کنترل مدل پیش بین فازی	FMPC
کنترل مدل پیش بین غیرخطی	NMPC
نمونه بردارى	S
شبيه ساز و هواپيما	<i>A</i> , <i>S</i>
ورودى مرجع	ref
ترانهاده	Т
نرخ تغییرات زمانی	(`)
بردار یکه، مقدار تخمینی	(
سيستم مختصات	А, В
	<i>(</i>)

- { } چارچوب (سیستم مختصات)
- A. Sayadi, A. Nikranjbar, A. Mahmoodi, Optimal motion cueing algorithm development of 6dof flight simulator considering workspace of motion platform, *Aerosapce Knowledge and Technology Journal*, Vol. 3, No. 1, pp. 17-28, 2014 (in Persian).
- [2] A. Nikranjbar, Motion Cueing Algorithm Design using Model Predictive Control, *Aerosapce Knowledge and Technology Journal*, Vol. 6, No. 2, pp. 8-8, 2017 (in Persian).
- [3] M. Baseggio, A. Beghi, M. Bruschetta, F. Maran, D. Minen, An MPC approach to the design of motion cueing algorithms for driving simulators, 14th International IEEE Conference on Intelligent Transportation Systems (ITSC), *IEEE*, 5-7 Oct., pp. 692-697, 2011.
- [4] A. Beghi, M. Bruschetta, F. Maran, D. Minen, A Model-based Motion Cueing strategy for compact driving simulation platforms, Driving Simulation

٨. مآخذ

Conference, 6-7 Sep., Paris, France, pp. 1-8, 2012.

- [5] M. Bruschetta, F. Maran, A. Beghi, D. Minen, An MPC Approach to the Design of Motion Cueing Algorithms for a High Performance 9 DOFs Driving Simulator, Driving Simulation Conference, 4-5 Sep., Paris, France, pp. 12.1 -12.7, 2014.
- [6] F. Maran, M. Bruschetta, A. Beghi, D. Minen, Improvement of an MPC-based Motion Cueing Algorithm with Time-Varying Prediction and Driver Behaviour Estimation, Driving Simulation Conference, 16 -18 Sep., Germany, Europe, pp. 1-8, 2015.
- [7] F. Maran, M. Bruschetta, A. Beghi, Study of a real-time, MPC based motion cueing procedure with time-varying prediction for different classes of drivers, American Control Conference (ACC), 6-8 July, USA, pp. 1711-1716, 2016.

- [8] N. J. Garrett, C. M. Best, Model predictive driving simulator motion cueing algorithm with actuator-based constraints, *Vehicle System Dynamics*, Vol. 51, No. 8, pp. 1151-1172, 2013.
- [9] K. Fellah, M. Guiatni, Y. Morsly, Fuzzy/PSO Based Washout Filter for Inertial Stimuli Restitution in Flight Simulation, the Seventh International Conference on Sensor Technologies and Applications, SENSORCOMM, 25-31 Aug. Barcelona Spain, pp. 236-242, 2013.
- [10] H. Asadi, S. Mohamed, S. Nahavandi, Incorporating Human Perception with the Motion Washout Filter Using Fuzzy Logic Control, *IEEE/ASME Transactions on Mechatronics*, 20, No. 6, pp. 3276-3284, 2015.
- [11] K. Tanaka, O. H. Wang, Fuzzy Control Systems Design and Analysis, John Wiley & Sons, 2001.
- [12] D. H. Taghirad, Parallel robots: mechanics and control, CRC press, 2013.
- [13] K. Harib, K. Srinivasan, Kinematic and dynamic analysis of Stewart platform-based machine tool

structures, *Robotica*, Vol. 21, No. 5, pp. 541-554, 2003.

- [14] D. J. Currie, Practical Applications of Industrial Optimization: From High-Speed Embedded Controllers to Large Discrete Utility Systems, PhD Thesis, School of Engineering, Auckland University of Technology, New Zealand, 2014.
- [15] L. Wang, Model predictive control system design and implementation using MATLAB, Springer Science & Business Media, 2009.
- [16] J. Currie, *JMPC Toolbox*, ver. 3.21, Industrial Information and Control, Aukland University of Technology, New Zealand, September 25, 2014. Available from: http://www.i2c2.aut.ac.nz/Resources/Software/jM PCToolbox.html (accessed 1 April 2018).
- [17] Z. Bingul, O. Karahan, Dynamic Modeling and Simulation of Stewart Platform, Chapter 2, INTECH Open Access Publisher, pp.19-41, 2012.

پىنوشت

- 1. Hexapod
- 2. Tripod
- 3. particle swarm optimization
- 4. membership functions
- 5. twist vector
- 6. skew-symmetric
- 7. surge-pitch
- 8. locally linearized subsystems
- 9. scheduling vector
- 10. bilinear
- 11. right and left trapezoidal memberships functions
- 12. otolith
- 13. semicircular canal
- 14. surge-pitch
- 15. sway-roll
- 16. heave-yaw
- 17. tilt coordination
- 18. high pass filters
- 19. human vestibular model
- 20. dynamic matrix control (Dmc)
- 21. receding horizons
- 22. strictly proper
- 23. ross-point ratio